

NIEUWSBRIEF

KBO afdeling Zuidplas

Oktober 2023

Van de voorzitter

Beste KBO-leden,

Op het moment dat ik dit schrijf, zit ik met mijn hoofd al bijna in Schotland. Morgen vroeg stappen we met andere lotgenoten in een bus waarvan we niet weten uit welke haven deze op de veerboot naar Engeland gaat. Het zou Rotterdam met aankomst in Hull kunnen zijn of IJmuiden met aankomst in Newcastle. Maar goed, toch is er het één en ander waarvan ik u dringend op de hoogte moet stellen.

Allereerst ga ik u op de hoogte brengen van de ontwikkelingen van onze KBO-Zuid Holland in relatie tot de PCOB en de andere KBO- bonden (provincies). Doordat de PCOB eisen stelde waaraan onze KBO-bonden niet wilden voldoen, is de samenwerking met de PCOB beëindigd. (De KBO- afdelingen moesten hun eigen zelfstandigheid opgeven en akkoord gaan met een hogere contributie.)

Dit heeft geleid tot een verder onderzoek naar de mogelijkheden tot samenwerking met de andere KBO-bonden (provincies) die al eerder waren afgesplitst. Er volgden gesprekken maar er kwam geen werkbaar situatie tot stand. Op dinsdag 19 september houdt het bestuur van KBO Zuid-Holland een extra algemene vergadering waar ik door mijn geplande vakantie niet bij aanwezig kan zijn. Gelukkig gaat onze secretaris George Henkens ons vertegenwoordigen en kan ons dan later op de hoogte brengen van de laatste ontwikkelingen.

Formeel is landelijk de samenwerking met de PCOB opgezegd (dit geldt dus niet voor onze eigen samenwerkingsovereenkomst met PCOB-Zuidplas). Om de handen vrij te krijgen en zo snel mogelijk te kunnen acteren heeft KBO-Zuid Holland ook de banden met Unie-KBO verbroken omdat we er anders nog een vol jaar aan vast zouden zitten. Kort gezegd blijft KBO-Zuid Holland in ieder geval bestaan als één van de grote Ouderenbonden in Nederland en op de Agenda van 19 september a.s. staat een begroting voor 2024 op de agenda. Ook zou er gesproken worden over de afdracht van de afdelingen aan KBO-Zuid Holland.

In het besef dat dit geen compleet verhaal is maar een open uiteinde heeft, kan ik u alleen nog op de hoogte stellen van het plan om u weer van de Nestor als magazine te voorzien en dat er zoveel mogelijk faciliteiten zoals de banden met het Zilveren Kruis hopelijk blijven bestaan.

Een hartelijke groet van uw voorzitter,

Marcel de Groot

Uit de Nieuwsbrief PCOB

Uitnodiging voor dinsdagavond 17 oktober,

Jaarlijkse avond van NPV [Nederlandse Patiënten Vereniging] met PCOB.

Noteert u deze avond alvast in uw agenda of kalender. Deze avond is onze gastspreker drs. Pieter L.de Jong met het thema : *Ontmoetingen Onderweg*. Hij vertelt over zijn ervaringen en ontmoetingen met vele verschillende mensen in verschillende omstandigheden.

Hij schreef verhalen en columns die even kleurrijk zijn als het leven zelf. Hij inspireert hiermee om je ook onder de mensen te begeven en naar hen te luisteren in de ontmoeting. De avond geeft een prachtige invulling aan het PCOB motto 'omzien naar elkaar' en natuurlijk het vrijwilligerswerk van de NPV.

In de oktober Nieuwsbrief krijgt u nog meer informatie maar de avond wordt veel belovend en een reservering is van harte aanbevolen.

<p>Oktober - taalhumor</p> <p>"Is kassalade de lade van een kassa, of sla uit een kas?"</p>	<p>LIEF EN LEED</p> <p>Kroonverjaardagen</p>
<p>Ziekenhuis</p> <p>Mevrouw M.G. (Ria) van Doorn-van Campenhout ligt op kamer NG-1014a in het Erasmus Ziekenhuis waar ze een nieuwe nier kreeg. We hopen dat de nieuwe nier aanslaat en dat zij voorspoedig zal herstellen.</p>	<p>70 jaar 20-10-2023 mevrouw M.F.P. Verheijen</p> <p>75 jaar 15-10-2023 mevrouw J. van Bruchem-van Erp</p> <p>85 jaar 16-10-2023 de heer G.A. Lagerwaard</p>

Jarigen in oktober

1 dhr. Stuijts (1942)	Goos Verkaik (1940)
13 Bert Zijleman (1944)	
15 Koosje van Bruchem-van Erp (1948)	
16 Gerard Lagerwaard (1938)	
20 Aagje Berkhouwer-Boudewijn (1942)	Mariëlle Verheijen (1953)
23 Irene Vasterman (1951)	
24 Adrie Bek (1939)	
25 Elly van Heijningen (1954)	
27 mw. van de Brink-de Hooge (1942)	Geboortedag Marie de Jong-van Boheemen
28 Plony de Groot-van Boheemen (1935)	Anny Vis-Broekhoven (1926)
29 Geboortedag Piet van Oosten	

Aankondiging activiteiten in de komende tijd

- Vrijdag 29 september
"Kom Erbij" in het kader van de Week tegen Eenzaamheid – zie pagina 11 voor meer informatie
- Dinsdag 3 oktober - optreden muziekgezelschap Joop en de Paniekzaaiers in Dianthus – zie pagina 11
- Dinsdag 10 oktober: Lady's Day bij **Vander Klooster in Boskoop** - aanmelden voor deze **Modedag** o.v.v. uw naam, telefoonnummer, aantal personen en dieetwensen **uiterlijk 1 oktober** bij Irene Vasterman, telefonisch: 06-13745920 of via e-mail (kbo.nieuwerkerk@gmail.com). De kosten voor de Modedag zijn € 6,- p.p. De benzinekosten betaalt u aan de chauffeur. Wilt u aangeven of u zelf met de auto komt en mensen mee wilt nemen (of dat u juist vervoer nodig heeft). Vertrek om ± 09:30 uur.
- Woensdag 11 oktober - PCOB themamiddag over hulphonden (waar u misschien doppen voor spaart)
- Donderdag 12 oktober
PCOB dagtocht – met het samenwerkingsverband tussen PCOB en KBO kunnen leden van beide ouderenvonden zich aanmelden voor een bezoek aan de Bijbelse zandsculpturen in Elburg – zie vorige nieuwsbrief
- Dinsdagavond 17 oktober – aankondiging gelezen in de PCOB Nieuwsbrief
Jaarlijkse avond van de NPV met gastspreker drs. Pieter L. de Jong. Het thema: 'Ontmoetingen Onderweg' (zie omschrijving pagina 1) – aanmelden via PCOB. Indien u vervoer nodig heeft, kunt u dit telefonisch aanvragen bij Truus Burger, secretaris van de PCOB – telefoonnummer 06-5330 5366
- Woensdag 18 oktober
start van de bridgecursus van 12 lessen bij Bridgeclub IJsselbridge - zie vorige nieuwsbrief
- Maandag 30 oktober van 13:00-17:00 uur
Exclusief voor PCOB en KBO: winkelen bij Aad & Marijke in Moordrecht met 10% korting op de nieuwe wintercollectie. Rustig kijken, passen en ervaren hoe fijn het voelt. De korting krijgt u alleen in deze zaak die deze middag voor u geopend is!
- Dinsdag 14 november
Noteer deze middag in uw agenda. Lezing over de Hollandse waterlinie door Kees Schipper – in samenwerking met de Historische Vereniging Nieuwerkerk, locatie St. Josephkerk. Nadere informatie over aanmelden in de november editie van onze Nieuwsbrief.

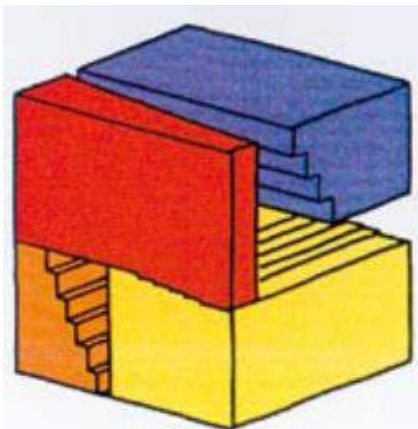
12 september een bezoek aan Beeld en Geluid

door George Henkens

Op dinsdag 12 september vertrokken we om 9:30h met 3 auto's en 12 KBO-ers naar Hilversum, een rit van een uurtje. Gelukkig net na de spits, zodat we er zelfs binnen een uur waren. Aan het begin van het Media-park staat het gebouw van Beeld en Geluid. Ook al bent u er nog nooit geweest, u moet het wel eens op de TV hebben gezien. Het is een vierkante doos met heel veel kleurtjes.

Het gebouw is gemaakt om het audio-visueel archief van Nederland in op te bergen en om dat archief toegankelijk te maken. Tot de opening van het gebouw in 2006, door Koningin Beatrix, was dat archief verspreid over 7(!) organisaties en dito plaatsen. Ergens stonden oude radio's, ergens anders de Polygoonjournaals, weer ergens anders alle grammofoonplaten die ooit in Nederland waren uitgebracht. Het idee om alles in één plek onder te brengen, ontstond toen er een meneer op de fiets langs een container reed die voor de deur stond bij de NCRV en zag dat er banden in lagen met de opnamen van Swiebertje. Ze hadden binnen ruimte nodig en dan moet je soms opruimen zo was het idee. Het nieuwe gebouw bestaat uit een paar onderdelen, een volume voor kantoren, voor depots, voor het archief, voor onderwijs en de Experience. Wij zouden dit laatste museum noemen, maar dat is het niet. In de Experience probeert men je dingen te laten zien, ervaren die aansluiten bij jouw leeftijd. Voordat je er binnen gaat, kun je daarvoor een app op je smartphone installeren en wat vragen beantwoorden en er wordt een foto van je gemaakt. Als je dan bij een stand in de Experience komt en je houdt je telefoon bij een QR code, weet die stand, aha, dit is een mevrouw Annabel uit 1945, dus die laten we dingen horen zoals Paul van Vlaanderen, of die laten we raden naar reclames uit de jaren 60. Schitterend allemaal, maar ook best ingewikkeld, voor mij in elk geval. Als je 16 jaar oud bent doe je dat allemaal makkelijk maar als je 68 jaar bent is dat veel moeilijker.

Zoals ik wel had verwacht waren de KBO-ers uit Nieuwerkerk meer onder de indruk van het gebouw en de rondleiding langs oude radio's en opname apparatuur. Iedereen zag wel een toestel wat ze nog van thuis herkenden.

Het gebouw is eigenlijk een kubus van $50*50*50\text{ m}^3$. De helft zit onder de grond. Daar zitten de dingen in die we willen bewaren. De architect had het zo bedacht dat je onder de grond geen last hebt van grote temperatuur schommelingen en dan kun je gemakkelijker een constant klimaat (temperatuur en luchtvochtigheid) realiseren. Als je binnenkomt kijk je in een 20 meter diepe 'canyon' en zie je de archieven. Steek je de canyon met een

brug over, dan sta je in een kathedraal achtige ruimte 30 m hoog met een plafond dat bestaat uit vierkante plaatjes. De inspiratie hiervoor ontleende de architect aan een paillettenjurk van Paco Rabanne.

Gelukkig was er ook een restaurant, zodat we heerlijk met elkaar hebben geluncht. Het weer was prachtig dus dat kon buiten. Na de rondleiding door de archieven reden we weer naar huis, nu wel een beetje file, maar dat hoort er ook een beetje bij!

Vertrekken uit Nieuwerkerk?

door George Henkens

Soms heb je al een tijd iets in je hoofd, maar het komt niet tot daden. Soms omdat er iets tussen komt dat eerst moet, soms omdat het er nog niet het juiste moment voor is.

Zo was het ook met het interviewen van Jan en Fredy Boerendonk. Het idee kwam eigenlijk al op toen we met tramlijn 10 door Rotterdam toerden en een aantal mensen met Fredy naar haar geboortehuis liepen bij Delfshaven. Toen ik hoorde dat ze naar Brabant gaan verhuizen, wist ik: dit is het moment.

Jan en Fredy wonen sinds 1981 in Nieuwerkerk, altijd in hetzelfde huis. In 1990 kwam ik naast hen wonen en waren ze 7 jaar mijn burens. Jan is al sinds 1985 Kerkbalans looper, altijd dezelfde wijk. Hij was ook verschillende keren lid van de Kascommissie van de KBO. Dankzij Jan waren jarenlang via de LON de vieringen in onze kerk te beluisteren. Fredy is 25 jaar voorzitter van Camerata geweest. Vorig jaar heeft ze haar hamer overgedragen.

Ik schreef hier al wel over agrariërs die naar dit dorp kwamen en over de eerste bewoners van Dorrestein in 1960, maar nog niet over mensen die in de nieuwe wijk Zuidplas kwamen. De Dalen waar Jan en Fredy wonen, was de laatste wijk van Zuidplas die gereed kwam. Ze kwamen uit Rotterdam-Ommoord waar ze eerst op een flat 8-hoog woonden en later in een drive-in woning.

Ondertussen waren hun 3 kinderen geboren en was een drive-in woning best wel onhandig gebleken. Fredy zegt: "Je kon alleen in de tuin komen door een trap af te gaan." Jan had besloten dat wanneer de huur weer zou worden verhoogd en tot boven de 1.000 gulden zou stijgen, ze zouden vertrekken naar een koophuis. In Nieuwerkerk werden nieuwe huizen gebouwd die je met premie kon kopen. Dat deden ze, een huis met een mooie diepe tuin.

Fredy zegt: "Ook al waren de Dalen het laatste deel van de wijk, de Wingerd, locatie Kroonkruid was toen nog een kleine school. Kjeld en Michiel, hun beide zonen, zaten bij elkaar in de klas, want er waren nog niet genoeg kinderen om een hele klas te vullen." "Dat is nu wel anders, nu zijn er op de Wingerd soms wel 2 klassen van dezelfde jaargang," vul ik aan.

Vertel eens zeg ik tegen Jan, jij komt uit Rotterdam West toch. "Ja", zegt Jan, "ik ben in 1946 geboren in Rotterdam Oud Mathenesse en heb daar op school gezeten en werd automonteur. Toen ik mijn diploma had, ben ik gaan werken bij garage Spoormaker aan de Coolhaven, een Opel garage. Uiteraard moest je in die tijd nog in dienst en ik heb 21 maanden bij de Technische Dienst gezeten vooral in Nieuw Millingen (midden op de Veluwe).

Toen ik uit militaire dienst kwam, kon ik een baan krijgen als routeverkoper bij Coca Cola." Jan wil al doorpraten, maar ik onderbreek hem: "Routeverkoper, wat is dat?" "Nou je reed in een vrachtwagen (Commer of Bedford) van Coca Cola, met van die open zijkanten en het stuur zat rechts. Dat was heel gemakkelijk met parkeren. In die vrachtauto zaten flessen Coca Cola, Fanta of Sprite, kleine flesjes en grote. Je reed langs winkels, fabrieken en kroegen en vroeg wat ze nodig hadden en dat leverde je meteen uit." "Had je toen al een groot rijbewijs dan?" "Nee" zegt Jan, "dat heb ik gehaald bij Coca

Cola." Hij had uiteraard een autootje om naar zijn werk te gaan een Austin 7. Na een jaar of 5 vond Jan het wel genoeg. Het was zwaar werk, zeker met kratten met literflessen die soms naar kelders moesten worden gesjouwd.

Hij vond een nieuwe baan als vertegenwoordiger bij NOBO sprits in Ede. Het was een onderdeel van Eubisfa. Hij hoefde zelf niet naar Ede. Hij reed in een Fiat 127 van de zaak, met verschillende soorten koek erin en nam bestellingen aan op de route Rotterdam richting Dordrecht. Hij moest zijn orders elke dag om 20:00h op de post doen en dan zorgde de fabriek ervoor dat de bestelling bij de klanten kwam. Totdat NOBO besloot de buitenverkoop te stoppen. Ze hebben de beste mensen van de buitendienst overgedaan naar Smith (van de chips) en

gelukkig hoorde Jan daar ook bij! Jan kreeg een Opel Rekord van Smith en verkocht in het vervolg chips in plaats van koek.

Na verloop van tijd stapte Jan over naar Elga en verkocht voor hen las-elektroden en lasmachines.

Wel een bijzondere carrièreverloop. Van een echte jongensbaan, automonteur, terechtkomen in een wereld van verkopen en handel. Ik merk op dat Jan eigenlijk bijna zijn hele leven in auto's van de zaak heeft gereden, dat zou je toch niet denken van een automonteur van origine. "Ja," zegt Jan, "Fredy had een auto, ik niet. Gelukkig mocht je ook in die tijd met de auto van de zaak privé rijden."

"Ergens in dit leven verscheen Fredy", zeg ik tegen Jan. Voordat hij kan antwoorden schiet Fredy in de lach en vertelt; "Jan was bevriend met mijn buurjongen en op een gegeven moment heeft Jan aan mij gevraagd of ik zin had met hem op de brommer naar Scheveningen te gaan. Hij had toen een rode Zündapp". "Nee" zegt Jan "het was een Berini met een buddy seat". Fredy denkt dat ze 16 of 17 jaar oud was en het mocht van haar ouders. Als ik het goed begrijp zijn ze daarna altijd bij elkaar gebleven. Fredy werkte sinds haar 14de jaar. Ze begon op een schippersinternaat o.l.v. nonnen. Daarna werkte ze voor de Tijd en Maasbode (de Katholieke krant), waar ze de beursberichten uitwerkte. Eerst belde ze daarvoor naar Amsterdam waar iemand haar in sneltreinvaart op de hoogte bracht van de beurs en daarna typte Fredy het uit.

Ze wilde eigenlijk de verpleging in. Dat kon pas vanaf je 17de jaar. De opleiding begon pas als je 18 was, maar dat jaar ervoor konden ze je ook prima gebruiken. Ze kwam bij het St. Franciscus ziekenhuis, aanvankelijk het oude aan de Schiekade, maar al vrij snel naar het nieuwe. Verpleegsters in opleiding moesten in die tijd wonen in de Hoge Wiek, een zusterflat aan de Maas naast het Havenziekenhuis. Fredy schiet in de lach, "Ja George, daar mochten geen mannen binnenkomen hoor. Er was een portier aan wie het bezoek moest vertellen voor wie ze kwamen en dan was er ook een mevrouw die er op lette dat er geen mannen mee naar boven gingen." In 1970 trouwden ze. De H. Mis werd gedaan door een Heerroom van Fredy, die in de Kongo werkte, maar toevallig in Nederland was.

In 1970 was er nog steeds woningnood, maar ze kunnen bij een oudere dame in de Claes de Vrieslaan een hele verdieping huren met keuken en badkamer. Als deze dame per ongeluk eens het gas open laat staan, besluiten ze dat het hoog tijd is om te vertrekken en vinden op 8-hoog een prima appartement in Ommoord.

Fredy heeft meer dan 40 jaar bij het Franciscus gewerkt. Na verloop van tijd deed ze alleen avond- en nachtdiensten. Als Jan thuis kwam hadden de kinderen gegeten en ging Fredy naar haar werk en bracht Jan de kinderen naar bed.

Nadat ze in Nieuwerkerk kwamen wonen, blijven ze tennissen in Alexanderpolder. Jan voetbalde als jongen bij SCR bij Zestienhoven. Daar deden ze ook aan honkbal en dat zou de sport van Jan worden. Hij stapte over van voetbal naar honkbal. "Maar weet je George, op een gegeven moment kwamen de campings op en was ineens het halve team in het weekend op de camping, ja dat was niets." Jan bedacht iets anders en deed de cursus honkbal scheidrechter en werd Bondscheidsrechter. Hierdoor moest hij in het weekend veel op pad, door heel Nederland om wedstrijden op landelijk niveau te leiden. Let op: hier staat leiden en niet fluiten. Jan zegt: "Een scheidsrechter bij honkbal heeft geen fluit, hij leidt de wedstrijd."

Fredy is al sinds de opleiding bevriend met Marije van Hemert, ook KBO lid. Ze wilden altijd graag zingen bij Camerata, maar dat kon pas toen na de bouw van de nieuwe kerk de repetities naar de maandagavond gingen. Die repetities waren toen nog in de Wingerd. Fredy zegt lachend: "de eerste maandagavond waren we present hoor!"

'Hoe komt het nu zo dat jullie naar Brabant verhuizen? Als jullie nou roots hadden in Brabant maar jullie zijn echte Rotterdammers' vraag ik. "Nou George dat zit zo. Twee van onze kinderen wonen in Brabant. Wij komen vrij geregeld bij hun oppassen en de dingen doen die opa's en oma's doen zoals helpen met klussen. De kinderen zeiden op een keer, als jullie op een gegeven moment onze hulp nodig hebben dan is dat voor ons heel moeilijk. We hebben allemaal banen dus kunnen niet zomaar snel in Nieuwerkerk zijn. Waarom komen jullie niet deze kant op?" Jan en Fredy vonden dat best een leuke uitdaging, je bent nog met z'n twee dus dat is toch een stuk gezelliger als je ergens opnieuw moet beginnen, dus hebben ze een lijstje gemaakt wat ze belangrijk vinden aan wonen, winkels en zo verder.

En toen plots belde op een maandagochtend zoonlief, die zelf in Oosterhout woont, dat hij iets had gezien in zijn dorp wat helemaal voldeed. Ze konden die middag komen kijken. Dat hebben ze gedaan en de rest is geschiedenis. Op 21 september verhuizen ze naar een appartement in Oosterhout. Jan zegt stralend: "Er is daar ook een KBO George, daar worden we zeker lid van. EN er is ook een honkbal vereniging, waar Kjeld voorzitter is. Onze kleinzoon is helemaal enthousiast van honkbal, dus allemaal erg leuk. Ze kijken er naar uit.

In de vorige Nieuwsbrief schreven we dat Fredy op 20 september 75 jaar wordt. Dat kan ze dan nog net vieren in Nieuwerkerk.

We wensen ze alle goeds toe en hopen dat ze zich snel thuis voelen!

Voor al het werk voor de St. Joseph-parochie kregen Jan en Fredy in de viering op zondag 3 september 2023 dit beeldje uitgereikt

PERSBERICHT

Datum: 15-08-2023

Stichting Vier het Leven neemt ouderen mee uit!

'Samen uit, samen genieten', dat is het motto van Stichting Vier het Leven. Het nieuwe programmaboekje met culturele activiteiten is onlangs uitgekomen. Speciaal voor ouderen die nog graag uitgaan naar het theater, maar dat liever niet alleen doen of bijvoorbeeld behoefte hebben aan een ondersteunende arm, heeft Stichting Vier het Leven weer een gevarieerd cultureel aanbod samengesteld.

Nu de zomer is aangebroken is het leuk om vooruit te kijken naar wat het nieuwe theaterseizoen te bieden heeft en kaarten te bestellen. Ouderen uit Nieuwerkerk a/d IJssel kunnen dit najaar weer kiezen uit ruim 15 verschillende voorstellingen in het theater en de bioscoop. Van cabaret tot dans en klassieke muziek.

Stichting Vier het Leven is een landelijke goede doelenorganisatie die al 18 jaar met behulp van ruim 1.700 vrijwilligers mensen op leeftijd mee uitneemt. Want niet voor elke cultuurliefhebber is het makkelijk om uit te gaan. Het alleen gaan, het regelen van tickets of van het vervoer is voor ouderen vaak een struikelblok. Stichting Vier het Leven organiseert het hele jaar door compleet verzorgde culturele uitjes en regelt daarbij alles zodat ouderen zorgeloos kunnen genieten; u wordt thuis opgehaald, het vervoer, zitplaatsen in de foyer, de entreekaarten, de drankjes en prettig gezelschap. Samen uitgaan is gewoon veel gezelliger!

In de regio is een geweldig team enthousiaste vrijwilligers actief, die ook allemaal cultureel geïnteresseerd zijn en graag uitgaan. Een vrijwilliger van Stichting Vier het Leven haalt maximaal drie ouderen thuis op, biedt waar nodig een helpende hand en houdt hen ook gezelschap tijdens de theatervoorstelling, film, het concert of museumbezoek. Van tevoren en tijdens de pauze drinken zij gezellig samen een drankje.

Kunt u niet meer zelfstandig naar het theater of gaat u liever niet alleen, of kent u iemand die graag mee zou gaan? Vraag dan geheel vrijblijvend en kosteloos het programmaboekje van Stichting Vier het Leven aan via het landelijke telefoonnummer 035-5245156. U krijgt op basis van uw postcode het programmaboekje van de theaters in uw woonomgeving toegestuurd. Voor meer informatie kunt u ook kijken op de website www.4hetleven.nl

In eerdere artikelen die ik in deze Nieuwsbrief heb geschreven, is al wel aan de orde gekomen dat de uitvoering van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (Wmo) in handen is van de gemeente.

Het gaat hierbij niet om langdurige zorg, want daarvoor bestaat de Wet Langdurige Zorg (Wlz).

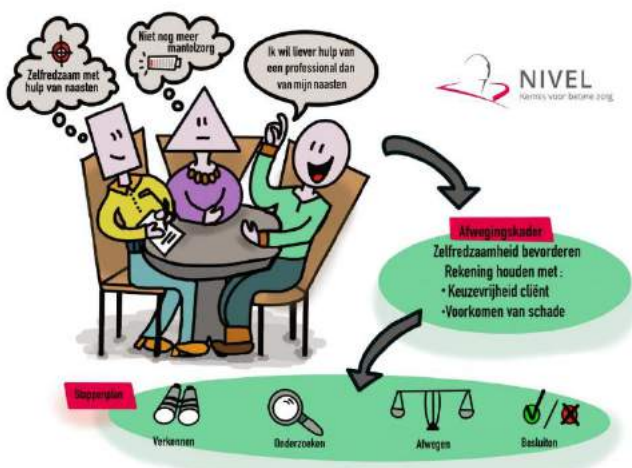
Wilt u het nog eens lezen, pak dan de Nieuwsbrieven van februari en maart van dit jaar er nog maar eens bij. Als u die niet bewaart, ze staan ook allemaal op onze website onder Nieuws – Nieuwsbrieven. De overheid heeft de uitvoering van de Wmo bij de gemeente neergelegd, omdat de uitvoering zo dicht bij de burger is. En daar hebben ze gelijk in. Als je het proces bestudeert waarin je terecht komt als je langdurige zorg nodig hebt dan is dat wel heel iets anders. Daarover schreef ik iets in de vorige Nieuwsbrief.

De gemeenten moeten u dus ondersteunen als u dat nodig heeft.

Als u denkt dat dat nodig is, heb ik u vanaf deze plaats altijd naar de Ouderenadviseurs van de stichting ZO! gestuurd. Zij zijn er speciaal voor de ouderen en ze zijn als geen ander op de hoogte van alles wat een oudere in Zuidplas nodig zou kunnen hebben en ze weten waar je dat kan verkrijgen. Dus wat ik hieronder ook schrijf, ga altijd naar de Ouderenadviseurs van ZO!

De gemeenten in Nederland hebben het begrip Keukentafelgesprek ingevoerd om samen met u te bepalen welke zorg en hulp u nodig heeft en wat het beste bij u past. Ik denk dat het woord Keukentafelgesprek is gekozen om te illustreren dat het om een gesprek gaat dat bij u thuis wordt gevoerd en niet ergens in het Gemeentehuis en om het laagdrempelig te laten klinken. In mijn oren doet het dat ook, het klinkt gemoedelijk en gezellig. Dat neemt niet weg dat het heel belangrijk is dat er op tafel komt wat er op tafel moet komen. Dan kan het best wel slim zijn om een vriendin, dochter of zoon bij het gesprek te laten zijn, als u bang bent dat u het in het gesprek zelf niet meteen overziet.

Laten we niet vergeten dat het wel de bedoeling is, dat u goed over het voetlicht brengt hoe het met u gaat

en welke hulp of zorg u nodig heeft. Ook is het belangrijk dat u zelf aan het eind van het gesprek een goed beeld heeft hoe hulp of zorg bij u komt.

Het is heel belangrijk dat u zich realiseert dat de gemeente zorg en hulp heeft ondergebracht bij organisaties buiten de gemeente. De gemeente heeft niet een groep mensen in dienst om u in huis te helpen. De gemeente heeft via een aanbesteding (dat is dezelfde manier waarop je vroeger een aannemer selecteerde) de zorg en hulp voor een grote groep mensen ondergebracht bij zo'n organisatie. Na verloop van tijd wordt er weer

opnieuw aanbesteed en kan het ook wel weer een andere club worden.

De gemeente moet natuurlijk op de centjes passen en zal in het gesprek echt wel goed kijken wat u zelf kan. Uiteraard wil men ook vaststellen wat uw partner of familie zou kunnen betekenen. Het is dan wel belangrijk dat u weet in hoeverre u voor langere tijd op die ondersteuning kan rekenen.

Ik wilde wel eens weten hoe dit allemaal in de praktijk gaat.

Op 7 september ging ik op bezoek bij Chris (zijn echte naam is bij mij bekend). Chris had mij vlak daarvoor verteld van zijn belevenissen met de huishoudelijke hulp die hij toegestuurd had gekregen. Ik dacht: "Dan moet Chris ook niet zo lang geleden een Keukentafelgesprek hebben gehad, dus laat ik hem eens vragen hoe dat allemaal ging".

Chris is 86 jaar en woont zelfstandig in een appartement. Hij is al geruime tijd weduwnaar en hij redt zich eigenlijk prima. Hij betreft zijn warme maaltijd van de Meander. Voor de Coronatijd nuttigde hij die maaltijd met anderen in de Meander, maar in de Coronatijd kon dat niet meer en kon hij zijn maaltijd (tussen de middag warm eten) daar halen. En dat is zo gebeven. Hij laat mij zien dat hij elke dag uit 7(!) maaltijden kan kiezen. Ik denk dan moet er altijd wel wat bij zijn waar je van houdt. Wat een verwennerij. Chris zegt me: "George het is echt lekker hoor. Ik krijg het in een box waar het goed warm in blijft, het is ideaal!"

Chris is vitaal en fietst, maar heeft niet meer zulke stabiele knieën. Dat betekent dat sommige huishoudelijke taken moeilijk of misschien wel gevaarlijk zijn geworden. Op een trapleer klimmen als je instabiele knieën hebt is natuurlijk ronduit eng.

In maart van dit jaar pakt hij de telefoon en belt met de Stichting ZO!. Gewoon het algemene nummer. Hij vertelt dat het huishouden hem niet meer zo goed lukt en daar graag hulp bij heeft.

Enkele dagen later krijgt hij een brief van Stichting ZO!. Ze schrijven hem dat binnenkort een sociaal werker van de Stichting ZO! contact met hem zal opnemen om zijn hulpvraag met hem te bespreken. Ze schrijven verder, dat hij bij dat gesprek iemand uit zijn netwerk mag uitnodigen. Hij mag ook gebruik maken van een onafhankelijke client ondersteuning. Dat kost niets, maar dat moet je aanvragen bij de Stichting ZO!

Chris heeft dat niet nodig, hij belt zijn dochter en die zegt dat zij er wel bij komt als hij de afspraak maakt op een dag dat ze niet hoeft te werken.

Dan gebeurt er niets

Pas op 16 juni komt de mevrouw, laten we haar Leny noemen, van de ZO! voor het Keukentafelgesprek. Nu was de hulpvraag van Chris niet urgent, gelukkig, dus het was geen ramp dat er 3 maanden lagen tussen de melding en het gesprek, maar Chris hoopt dat het vanaf nu wel wat vlotter gaat.

“Het gesprek met Leny verloopt heel aangenaam” zegt Chris. Zijn dochter was er ook bij. Hij mocht uitleggen wat hij zelf nog doet en blijft doen en voor welke dingen hij hulp zoekt.

Leny informeert welke hulp van zijn kinderen kan worden verwacht. ‘Die kunnen en willen van alles voor mij doen’ zegt Chris, “maar alleen incidenteel. Ze wonen niet echt in de buurt, maar hebben bovendien allemaal een baan, zodat zij deze hulp niet kunnen leveren.”

Leny gaat weer weg en zal een net gespreksverslag maken. Ze gaat onderzoek doen naar de hulpvraag. Hiervan zal ze dan een Ondersteuningsplan opstellen. Dat zal dan aan Chris worden toegestuurd en kan hij kijken of hij het ermee eens is.

Al op 23 juni, dus al na een week, ligt het Ondersteuningsplan bij Chris op de mat. Er staat in dat men vindt dat Chris 105 minuten huishoudelijke hulp nodig heeft. Hij kan zich helemaal vinden in het Ondersteuningsplan en hij zet zijn handtekening eronder. De brief die bij het Ondersteuningsplan zit is ondertekend door Leny en daar zien we dat haar functie “Consulent WMO” is.

Bijna een maand later komt er een heuse brief van de gemeente. Het komt van de afdeling Samenleving en Veiligheid en heeft als onderwerp: Beschikking Maatwerkvoorziening.

In de brief staat dat ze het Ondersteuningsplan op 4 juli als aanvraag in behandeling hebben genomen. Dan staat er

Besluit: Toekenning

Hulp bij het huishouden, 105 minuten per week voor Zwarte huishoudelijke werkzaamheden zoals stofzuigen, ramen zemen, keuken en douche en toilet schoonmaken voor onbepaalde tijd.

De startdatum is 6 juli. Dat is dus een week eerder dan de datum van deze brief!

Op 27 juli komt de eerste hulp!

Als ik bij Chris ben zijn er 7 weken verstreken sinds de eerste hulp. Eén keer kwam er niemand en in het begin steeds andere mensen. Maar zegt Chris, “De laatste 2 keren had ik dezelfde jongedame en die was heel goed en ik heb gevraagd of ze wil blijven komen. Ze zegt dat ze dat met haar leidinggevende gaat overleggen, zij komt ook graag bij Chris”.

Wellicht dat ik over een paar weken nog eens vraag hoe het nu gaat. Chris begrijpt dat het natuurlijk even tijd nodig heeft om hem in een rooster te passen zodat iemand vast bij hem wordt ingedeeld. Midden in de vakantietijd is dat ingewikkeld en hij leest ook kranten en weet dat het allemaal spannend is in de zorg door de grote personeelstekorten.

Kijken we nog eens naar het proces, dan zie je dat het na het Keukentafel gesprek bijzonder snel ging! Alleen de tijd tussen het eerste contact met Stichting ZO! en het gesprek was 3 maanden, dat is natuurlijk wel lang. Aan de andere kant, Chris deed het sinds het overlijden van zijn vrouw al jaren zelf en dan is een ¼ jaar ook weer geen ramp, toch?

Dus als u een beroep wil doen op hulp, zorg er dan wel voor dat u duidelijk maakt als haast geboden is. Dat u dan duidelijk zegt dat u de Wmo consulent snel wil zien.

Ons aangeharkte landschap

door George Henkens

Als ik dit begin te schrijven ligt de zomervakantie weer achter ons. Het is nu 4 september en we zijn begonnen aan een week waarin nog temperaturen tot 30 graden worden voorspeld. Misschien dat het door deze zonnige dagen komt, ik weet het niet, maar ik dacht terug aan de landschappen die ik deze zomer had gezien, onderweg naar Trier voor een fietstocht langs de Moezel.

Als ik die landschappen zie, ben ik altijd weer geboeid door de enorme grote velden en grillige vormen. Wij, bewoners van de Zuidplas, zijn gewend aan een landschap met hele kleine kavels gescheiden door sloten en strakke rechte wegen. Een landschap wat door mensenhanden is gemaakt, na de drooglegging van de Zuidplas in 1840 en de Alexanderpolder in 1874. Deze strakke landschappen kennen we al sinds de grote droogmakerijen, zoals de Beemster in 1602.

Deze droogmakerijen hebben altijd een Middelweg, verschillende tochten en wat dwarswegen. Uiteraard ook een dijk eromheen, zoals bij ons de Westringdijk en de Ooststringdijk.

De velden zijn klein, want er zijn veel slootjes nodig om het water af te voeren naar de tochten en vandaaruit naar de gemalen. De luchtfoto bij het artikel over de familie Segers aan de Bermweg dat in Nieuwsbrief van november 2020 stond, laat dit nog goed zien. De breedte van een kavel is maar 40m. De rechte lijnen volgen de sloten, want in een polder zijn de sloten eigenlijk veel belangrijker dan de wegen. Om een sloot goed water te kunnen laten afvoeren is het natuurlijk het beste als die kaarsrecht loopt, schoon is en zo weinig mogelijk obstakels heeft.

Dat ons landschap er dus heel anders uitziet dan in het buitenland is hiermee maar voor een deel verklaard.

Ook in Nederland hadden we ooit die grillige vormen die ik nu alleen nog in het buitenland zie. Maar daarvoor moeten we terug naar de tijd voor de 2de wereld oorlog. Het landschap zoals we dat in de agrarische gebieden van oudsher kenden, bestond uit een lappendeken van stukjes

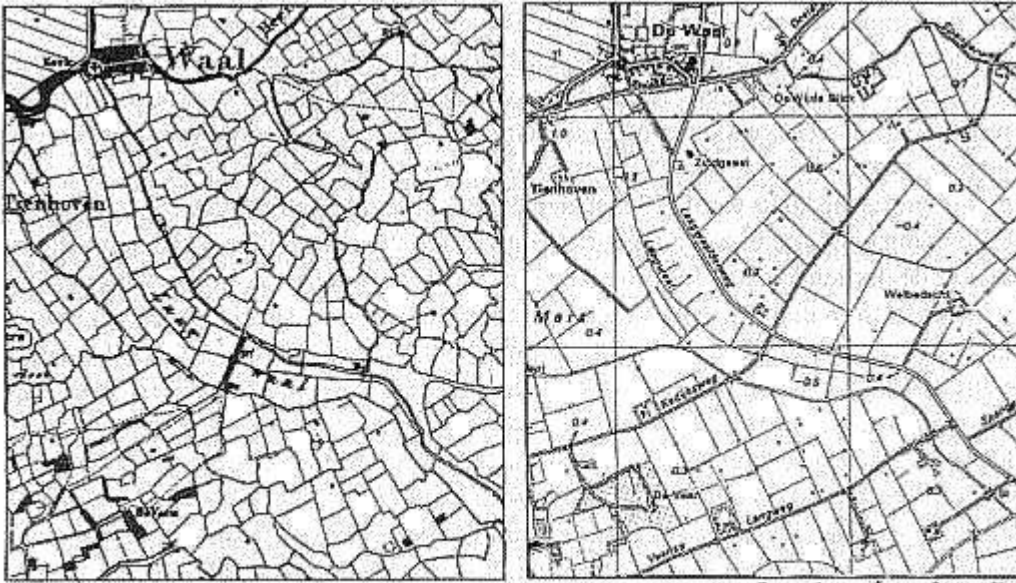
grond, vaak zonder eigen ontsluiting naar een pad of een bevaarbaar water.

In 1918 schrijft een landbouwkundige over het landschap in Ameland:

“Ziehier wat ik zag: een uitgestrekt vlak land, door talloze voortjes, kielspitten en greppels in honderden perceelen gesneden; van eene behoorlijke ontwatering geen spoor. Een wegennet was evenmin te vinden. Bij een eigenaar met 1,5 ha was dit land over 35 perceeltjes verspreid. Men moest soms 7 kilometer afleggen om bij het verst gelegen perceel te komen”.

De landbouw was in die tijd heel kleinschalig en door de splitsing bij vererving werd het alleen maar kleiner. Dat deze toestand een doelmatige bedrijfsvoering in de weg stond, realiseerde men zich nog nauwelijks. Het voordeel van die kleine stukjes grond was wel dat als je je bedrijf wilde uitbreiden er ook kleine stukjes grond konden worden aangekocht. Tegenwoordig gaat dat met hectaren tegelijk.

Eind van de 19de eeuw wordt voor het eerst gepleit voor Ruilverkaveling naar een model dat dan in Denemarken zijn eerste successen heeft behaald. In 1918 is de eerste vrijwillige ruilverkaveling een feit in Ameland en er volgen meerdere initiatieven. Echter er strandden vele, omdat voor een succes alle belanghebbenden moeten instemmen en dat blijkt heel moeilijk te realiseren.

a Fragment van de Topografische kaart 1:25 000 uit 1878 met de oorspronkelijke verkeveling

b Het zelfde gebied op een fragment uit 1971 met de nieuwe verkeveling

Tijdens de WO I is er in Nederland voor het eerst in 50 jaar voedselschaarste. Het was zo ernstig dat men voor de eerste levensbehoeften een distributiestelsel invoerde!

Dit alles was voor de Rijksoverheid aanleiding om na de oorlog actief in te zetten op het waarborgen van toereikende en zekere voedselvoorziening.

Dit zou mogelijk zijn door het vergroten van het areaal cultuurland, dus door op grote schaal woeste gronden te ontginnen. Een tweede manier was om de akkers en weilanden die al in gebruik waren veel doelmatiger te bewerken en hierbij was ruilverkaveling een uitgelezen middel. Was tot deze tijd ruilverkaveling een vrijwillige aangelegenheid, nu de overheid zich ermee ging bemoeien, kreeg het een wettelijke basis waarin het niet mogelijk was dat één belanghebbende de voortgang blokkeerde en waarin de belangen van pachters ook werden beschermd.

Het toevoegen van extra cultuurland aan het te herverdelen land zorgde voor wisselgeld bij het ruilen van gronden hetgeen het proces natuurlijk bevorderde. De overheid steunde de plannen in het kader van de werkverschaffing in de crisisjaren. Deze actieve bemoeienis van de overheid heeft de ruilverkaveling enorm de wind in de rug gegeven. Ruilverkaveling gooide het hele landschap op de schop. Nieuwe ontwatering was nodig, nieuwe wegen en het was ook dé gelegenheid om het drinkwater wat voordien vooral uit de grondwaterpomp kwam, aan te leggen. Ook elektriciteit kon meteen mee de grond in. Allemaal voordelen, zo lijkt het. Toch ging het allemaal vreselijk moeizaam. Het kostte enorm veel tijd om iedereen op één lijn te krijgen.

Als na WOII de landbouw mechanisatie opgang komt en de NO polder in gebruik wordt genomen, wordt het noodzakelijk dat men ook op het oude land stappen zet. De mechanisatie van de landbouw, extra gestimuleerd door de Marshallhulp, zet zich door, maar dat is alleen mogelijk bij een indeling van het landschap met kavels van behoorlijke afmetingen en uiteraard een strakke vorm. Uiteraard moeten de kavels voor tractoren bereikbaar worden gemaakt, dus er worden veel landbouwwegen aangelegd. Ook dit zorgt ervoor dat ruilverkaveling onvermijdelijk wordt. Zo neemt de ruilverkaveling na WOII een grote vlucht.

Het gevolg is dat na WO II het Nederlands landschap in bijzonder hoog tempo verandert.

In 1954 gaan er echter wel al stemmen op dat er op deze manier niet veel meer overblijft van het oude cultuurlandschap. In 1943 was Staatsbosbeheer opgericht. Het hoofd van deze afdeling zegt:

“De wijzigingen, die zich door de ruilverkavelingen voltrekken maken het noodzakelijk er voor zorg te dragen, dat de veranderingen zoodanig worden aangebracht, dat het nieuwe landschap aan behoorlijke aesthetische eisen voldoet. Er is toegewijde zorg voor nodig om het natuurschoon of landschapsschoon, dat moet worden opgeofferd, te vervangen door nieuw en zoo aantrekkelijk mogelijk landschapsschoon.”

Het is min of meer het begin van de aandacht voor de natuur in het landschap. Anno 2023 heeft zich dit ontwikkeld tot een volwassen verhouding tussen enerzijds de Natuurbelangen en anderzijds de belangen van de agrarische bedrijfstak. Er zijn inmiddels vele projecten die de natuur weer op de kaart moeten zetten. Eén van die projecten is de Ecologische Hoofdstructuur, die natuurgebieden in heel Nederland aaneenschakelt. Hierdoor is een andere vorm van het ruilen van grond ontstaan. Stukken landbouwgrond worden omgezet in natuur. Dit betekent dat agrariërs moeten worden verleid om hun grond te verkopen of te ruilen voor een ander stuk.

Al met al heeft Nederland niet alleen in het nieuwe land het landschap geschapen naar zijn hand, ook het oude land is in een eeuw tijd volkomen veranderd. Je merkt daar maar weinig van tot dat je in het buitenland bent of uit het raampje van je vliegtuig kijkt en de wonderlijke lappendekens ziet die het landschap van andere landen vormen.

Week Tegen Eenzaamheid

Aanmelden
Telefoonnummer
0180-474222 of
ouderenvadvis@stzo.nl

KomErbij! Lunch voor senioren

Informatie
Op vrijdagmiddag 29 september organiseert Stichting ZO! een smakelijke, actieve en informatieve KomErbij! Lunch voor senioren in Zuidplas. U bent van harte welkom om aan te schuiven. De toegang is gratis.

Tijd
De lunch begint om 12:00

Waar?
Hervormd Kerkelijk Centrum, J.A. Beijerinkstraat 53,
in Nieuwerkerk aan den IJssel.

Activiteit
Tijdens de lunch is er een muzikale bingo met leuke prijsjes. Na de bingo zal notaris Sterling informatie geven over het nut en noodzaak van een levenstestament.

Afsluiting
We sluiten rond 14:30 af met koffie en een klein gebakje.

Aanmelden
Wilt u Erbij zijn? Aanmelden is verplicht en kan door te bellen en of te mailen naar 0180-474222 | ouderenvadvis@stzo.nl We kijken uit naar uw komst!

Vrijdag 29 september – lunch

De week tegen eenzaamheid gaat bijna van start. Landelijk zijn er diverse “Kom Erbij” activiteiten, zo ook in de Zuidplas. Vanuit Ouderenadvies is 29 september a.s. onze 1e activiteit. Een lunch, muzikale bingo en notaris Sterling zal informatie geven over het Levenstestament. Mocht je interesse hebben meld je dan bij Chere! aan.

Dinsdag 3 oktober – Dianthus

Op 3 oktober zal muziekgezelschap Joop en de Paniekzaaiers optreden in Dianthus. Deze ochtend is de Verhalengroep Nieuwerkerk aanwezig en kunnen andere geïnteresseerden aansluiten. Meezingen is wel de bedoeling! Kom gerust Erbij, neem kennissen/ vrienden/ familie mee.

Er komen voor de muziekactiviteiten nog flyers. Voor de lunch kregen wij van ouderenvadiseur Chere! Satijn de flyer die u hiernaast aantreft. Er is een maximum van 40 personen op de locatie. Er zijn al 30 aanmeldingen, maar er is nog plaats.

INFORMATIE

website: www.kbozuidplas.nl

Bestuur, ledenadministrateur en medewerkers KBO afdeling Zuidplas

<p><u>Voorzitter:</u> Marcel de Groot Gouwe 27 2911 GA Nieuwerkerk a/d IJssel tel. 0180 - 312939 mobiel: 06-2463 2705 voorzitter@kbozuidplas.nl</p>		<p><u>Penningmeester:</u> Sjaak Zuidwijk Pr. Alexanderlaan 98 2912 AM Nieuwerkerk a/d IJssel tel. 0180-313625 mobiel: 06-1418 0264 zuidwi@telfort.nl</p>	
<p><u>Secretaris/ledenadministrateur:</u> George Henkens 's-Gravenweg 30 2911 CG Nieuwerkerk a/d IJssel mobiel: 06-21855804 secretaris@kbozuidplas.nl</p>		<p><u>Evenementen commissie:</u> Irene Vasterman Valkendaal 41 2914 RK Nieuwerkerk a/d IJssel mobiel: 06-13745920 kbo.nieuwerkerk@gmail.com</p>	
<p><u>HUBA</u> Arjo Bleeker Iersestraat 5 2914 TH Nieuwerkerk a/d IJssel mobiel: 06-20005624 arjo@bleekhoog.nl</p>		<p><u>Verzoek:</u> gelieve wijziging in uw gegevens door te geven aan de ledenadministratie. website: www.kbozuidplas.nl e-mail: kbo@kbozuidplas.nl</p>	<p><u>Kopij Nieuwsbrief</u> De redactie van de KBO Nieuwsbrief ontvangt uw stukjes met wetenswaardigheden graag.</p>
<u>HULP BIJ BELASTINGAANGIFTE / ADMINISTRATIE (HUBA)</u>			
<p><u>HUBA</u> Nathalie Klamer <u>Tijdelijk niet in functie</u></p>		<p><u>HUBA</u> Rennie Valentijn Dalkruid 5 2914 BD Nieuwerkerk a/d IJssel mobiel: 06-43466100 rennie.valentijn@ziggo.nl</p>	
<p>De volgende Nieuwsbrief met nr. 11 (november) mag u rond 24 oktober 2023 verwachten. Kopij voor die editie s.v.p. inleveren vóór 12 oktober. <u>Verschijningsdata 2023:</u> Oktober – nr. 10 – 26 september November – nr. 11 – 24 oktober Dec/Januari – nr. 12/1 – 28 november KBO - Ontmoetingsmiddagen – elke 3^e donderdag, aanvang 14:00 uur Zet u deze dagen – en andere aankondigingen uit deze editie - alvast in uw agenda, dan vermijdt u dubbele afspraken!</p>	<p>KBO afdeling Zuidplas <u>jaarcontributie 2023</u> * € 25,= alleenstaand * € 40,= 2 personen op hetzelfde adres Als u een machtiging heeft gegeven, is de contributie voor 2023 rond 27 januari afgeschreven. <u>bankrekeningnummer</u> NL76 RABO 0345 2771 71 t.n.v. KBO afdeling Nieuwerkerk aan den IJssel Aanmelden voor activiteiten: per mail: kbo@kbozuidplas.nl of telefonisch bij het bestuur. Redactie Nieuwsbrief – kbo@kbozuidplas.nl George Henkens en Irene Vasterman</p>		

Meld uw e-mail adres aan ons. U krijgt de Nieuwsbrief dan ook in kleur via de mail en bent nog sneller op de hoogte van het nieuws in uw KBO afdeling. Aanmelden kan via e-mail adres: secretaris@kbozuidplas.nl